

Reactie van Professor Vera Rogiers van de Vrije Universiteit van Brussel op de vraag of deodorants borstkanker kan veroorzaken.

(Uitgetypt radio item van de VRT Radio 1 uitgezonden op 25 februari 2004 10:30 uur)

Tussen haakjes vindt u een verduidelijking van sommige termen die Professor Rogiers gebruikt.

Presentator: “Het schijnt dat je van het gebruik van deodorant borstkanker kan krijgen. Er is door Dr. Philippa Darbre van de Universiteit van Reading onderzoek naar gedaan en nu staat de hele internetgemeenschap op zijn kop. Tijd om Vera Rogiers, hoofd van de afdeling Toxicologie van de Vrije Universiteit van Brussel uit te nodigen. Mevrouw Rogiers durft u nog deodorant te gebruiken?”

Professor Rogiers: “Ik durf zeker nog deodorant te gebruiken, er gaan twee verhalen rond, één gaat over deodorant en er gaat nog een verhaal rond dat gaat over antitransparanten, dat zijn middelen om minder te zweten. Deze zijn wel verschillend van deodorants, dit zijn middelen om ons zweet niet te laten ruiken. Mede met behulp van parfum en antibacteriële middelen. Antitransparanten bevatten aluminium verbindingen, aluminium derivaten, die reageren met de eiwitten van de huid, dit is een zuur reactie. Dit geeft aanleiding tot een soort propje dat de zweetkanalen verstopt, daardoor komt het zweet niet mee naar buiten, maar wordt het opgenomen door het lichaam. Men zegt in deze emails dat dat heel gevaarlijk is, omdat het zweet dient om toxische (giftige) stoffen uit het lichaam te verwijderen, maar dat is belachelijk. Zweet dient helemaal niet om toxische (giftige) stoffen te verwijderen, zweet dient om het lichaam af te koelen. Zweet verdampt op het lichaam en brengt de lichaamstemperatuur naar beneden. Er zitten een aantal afvalstoffen in, maar het percentage van zweet dat onder de oksel wordt geproduceerd is ongeveer 1% van het totaal dat aan zweet wordt geproduceerd. De oksel is dus niet het eliminatiecentrum van toxische stoffen (de belangrijkste plek waar giftige stoffen worden verwijderd). Eliminatie (verwijdering) gebeurt vooral via de leveromzettingen en dan door excretie (afscheiding) in urine en feces (ontlasting).”

Presentator: “Maar er is nog een ander verhaal; het onderzoek van de mevrouw aan de Engelse Universiteit dat gaat over parabenen. Wat zijn parabenen?”

Professor Rogiers: “Parabenen zijn een soort antibacteriële middelen, ze werken op zo'n manier dat onze eigen bacteriën zich niet kunnen ontwikkelen in het zweet. Zweet op zichzelf ruikt niet, maar door deze bacteriën krijgt het een slechte geur en de parabenen dienen om de bacteriën niet te laten groeien. Nu gaat het verhaal dat deze parabenen een oestrogene effect, een vrouwelijk hormonaal effect, zouden hebben en op die manier borstkanker in de hand zou werken. Het onderzoek waarbij is gekeken of deze stoffen, die dat effect hebben, in borsttumoren zitten is interessant, maar wetenschappelijk is het onderzoek heel slecht. Bijvoorbeeld: zij vindt in alle analyses die zij doet waarbij geen weefsel aan te pas komt ook diezelfde stoffen terug. Dus ze zit duidelijk met een gecontamineerd labo (besmet laboratorium), dus vindt zij overal parabenen. Nu is het mooi om aan te geven dat als je parabenen gebruikt, gebruik je altijd een mengsel van stoffen die wateroplosbaar zijn en stoffen die vetoplosbaar zijn. Normaal gesproken als we het hebben over opslaan in weefsel en gevaar voor mogelijk kanker dan zou je verwachten dat dat degene zijn die vetoplosbaar zijn, want alles wat wateroplosbaar is wordt heel gemakkelijk door het lichaam verwijderd via de urine. Deze mevrouw vindt wateroplosbare stoffen terug en geen vetoplosbare stoffen, wat eigenlijk niet kan. En op deze manier rammelt dat hele onderzoek. Ze heeft geen analyse (metingen) gedaan in gezond weefsel van de betreffende kankerpatiënten. Ze heeft ook niet gekeken naar weefsel van gezonde mensen, of daar parabenen in terug te vinden

zijn, en er is ook niet nagegaan of de kankerpatiënten überhaupt deodorants gebruiken. En als je nu gaat zeggen dat deodorants borstkanker veroorzaken, maar je weet niet of de betreffende onderzochte patiënten deodorants gebruiken dan klopt er iets niet. Normaal wordt zo'n artikel altijd naar twee reviewers (andere wetenschappers die kritisch kijken naar de onderzoeksresultaten voor publicatie) gestuurd, we krijgen regelmatig artikelen die we moeten nakijken, en zo'n artikel zou absoluut geweigerd worden en dat is helaas niet gebeurd. Het is onverantwoord van de onderzoeker om zo'n verhaal de wereld in te sturen en het is onverantwoord van degene die verantwoordelijk is voor het betreffende tijdschrift om iets dergelijks te laten circuleren. Mensen zijn echt ongerust. Daarom organiseren wij op 9 maart een symposium voor medische mensen.”

Presenter: “Als u het nog volop gebruikt en dan ben ik helemaal gerust.”